

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Direktiv om offentlige indkøb

1. Resumé

Offentligt udbud spiller en vigtig rolle i Europa 2020-strategien om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, som et af de markedsbaserede instrumenter, der skal anvendes til at opnå disse mål. På baggrund af en bred offentlig høring og en omfattende rapport om effektiviteten af de gældende regler, har Kommissionen fremsat forslag til nyt udbudsdirektiv. Forslaget sigter mod at øge effektiviteten af offentlige indkøb gennem forenkling af regelsættet og mod at gøre bedre brug af offentligt udbud til støtte for fælles samfundsmål såsom miljøbeskyttelse, innovationsfremme, og social inddragelse. Initiativet er af Kommissionen udpeget som et af 12 nøgleinitiativer, der skal skabe vækst og øget tillid. Kommissionen har som mål at vedtage forslaget til direktiv i løbet af 2012, hvorefter direktivet vil skulle implementeres i dansk ret. Sagen er på rådsmødet den 20. februar 2012 til politisk drøftelse.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2011) 896 endelig af den 20. december 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb. Forslaget er oversendt til Rådet den 10. januar 2012 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 53 (1), 62 og 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Offentligt udbud spiller en vigtig rolle i Europa 2020-strategien om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, som et af de markedsbaserede instrumenter, der skal anvendes til at opnå disse mål. Målene skal nås ved at forbedre erhvervsmiljøet og rammebetingelserne for, at virksomhederne kan innovere, og ved at opfordre til større anvendelse af grønne udbud, der skal understøtte omstillingen til en energieffektiv og grøn økonomi.

Samtidig understreger Europa 2020-strategien, at offentligt udbud skal sikre den mest effektive anvendelse af offentlige midler og at markeder for offentlige kontrakter skal holdes åbne på tværs af EU. I meddelelsen "Akten for Det Indre Marked: Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid" fra

den 13. april 2011 udpegede Kommissionen derfor en revision og modernisering af udbudsregelsættet til et af de 12 nøgleinitiativer for vækst, der skal forsøges vedtaget i 2012.

Kommissionen offentliggjorde derfor den 27. januar 2011 *Grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb – Mod et mere effektivt europæisk marked for offentlige indkøb* med det formål at igangsætte en bred offentlig høring om mulighederne for ændring af lovgivningen. Blandt de områder, der blev spurgt ind til, var nødvendigheden af mere enkle og fleksible procedurer, strategisk anvendelse af offentlige kontrakter til fremme af andre politik hensyn, forbedring af adgangen for små og mellemstore virksomheder og bekæmpelse af diskrimination, korrupsion og interessekonflikter.

Grønbogshøringen udløb den 18. april 2011 og Kommissionen modtog i alt 623 høringssvar fra et bredt udsnit af interessenter. Høringen blev opsummeret i et arbejdsdokument fra Kommissionen og præsenteret ved en konference den 30. juni 2011.

Kommissionen har oplyst, at det af høringssvarene fremgik, at interessenterne lagde særlig stor vægt på nødvendigheden af at forenkle udbudsprocedurerne og gøre dem mere fleksible. For eksempel støttede et flertal af interessenter ideen om at indføre fri adgang til proceduren for handling med forudgående udbudsbekendtgørelse. Der var også generel støtte til tiltag der kan afbøde administrative byrder forbundet med udvælgelsen af egnede tilbudsgivere.

Grønbogssvarene var ifølge Kommissionen delte vedrørende strategisk anvendelse af offentlige indkøb til at forfølge andre politiske mål. Mange interessenter, især fra erhvervslivet, udviste generel tilbageholdenhed vedrørende ideen om at anvende udbud på denne måde. Andre interessenter, især civile organisationer, udtrykte klar støtte til sådan strategisk anvendelse og foreslog vidtgående ændringer af selve principperne for EU politik for offentlige indkøb.

Kommissionen har også fået udarbejdet en omfattende rapport om indvirkningen og effektiviteten af EU's udbudslovgivning. Resultaterne i rapporten indikerer, at udbudsdirektiverne har hjulpet med at etablere en kultur af gennemsigtighed og resultatorienteret udbud, der genererer besparelser og forbedringer i kvaliteten af udbud, der langt overstiger omkostningerne, for både udbydere og leverandører, forbundet med offentligt udbud. Rapporten fandt også forskelle i implementeringen og anvendelsen af udbudsreglerne i forskellige medlemsstater, og der er stor variation i tiden og omkostningerne forbundet med gennemførelse af udbud på tværs af medlemsstater.

3. Formål og indhold

Offentligt udbud reguleres i dag ved direktiv 2004/17/EF og direktiv 2004/18/EF og har undergået en lang udvikling startende i 1971 med vedta-

gelsen af direktiv 71/305/EF. Ved at indføre procedurer, der garanterer gennemsigtighed og ligebehandling, har disse direktiver principielt haft til formål at sikre økonomiske operatørers mulighed for at drage nytte af de grundlæggende friheder i konkurrencen om offentlige kontrakter.

Interessenter har udtrykt efterspørgsel efter en revision af udbudsdirektiverne med henblik på at forenkle reglerne, øge deres effektivitet og at gøre dem bedre i stand til at håndtere den udviklende politiske, sociale og økonomiske kontekst. Det fremlagte forslag har således to formål, som det er hensigten skal understøtte hinanden, hhv.:

- At øge effektiviteten af offentlige indkøb for at sikre de bedst mulige udbudsresultater i forhold til værdi for pengene. Dette medfører nærmere bestemt forenkling og smidiggørelse af de eksisterende udbudsregler.
- At tillade udbydere at gøre bedre brug af offentligt udbud til støtte for fælles samfundsmål såsom miljøbeskyttelse, energieffektivitet, bekæmpelse af klimaændringer, innovationsfremme, beskæftigelse og social inddragelse og sikring af de bedste vilkår for tilvejebringelsen af sociale tjenesteydelser af høj kvalitet.

Indholdet af forslaget kan opdeles i følgende kategorier:

1. Forenkling og fleksibilitet af tildelingsprocedurer
2. Strategisk anvendelse af offentligt udbud
3. Bedre adgang til markedet for små og mellemstore virksomheder
4. Sunde procedurer
5. Tilsyn

Ad. 1) Forenkling og fleksibilitet af tildelingsprocedurer

Direktivforslaget har til formål at forenkle og at gøre procedurereglerne mere fleksible i forhold til det gældende udbudsregelsæt. Til dette formål foreslår Kommissionen følgende tiltag:

Præcisering af anvendelsesområdet: Den traditionelle sondring mellem såkaldte prioritets- og ikke-prioritetstjenesteydelser (henholdsvis A- og B-tjenesteydelser) bliver med direktivforslaget ophævet. I det gældende udbudsdirektiv er B-tjenesteydelserne underlagt meget mere lempelige procedurekrav end A-tjenesteydelserne. B-tjenesteydelserne er i dag kun omfattet af krav om efterfølgende offentliggørelse af, at der er indgået kontrakt, samt bestemmelserne om anvendelsen af standarder (tekniske specifikationer). Med direktivforslaget vil B-tjenesteydelser blive omfattet af samme regler som A-tjenesteydelser, bortset fra visse tjenesteydelser på det sociale område samt sundheds- og uddannelsesområdet, der kun underlægges en særlig ordning med overordnede krav om ligebehandling og gennemsigtighed. Med forslaget skal udbud af aftaler om alle typer tjenesteydelser på nær de sociale således overholde procedurebestemmelserne i direktivet. Det har hidtil været antaget, at B-tjenesteydelser ikke har den samme grænseover-

skridende interesse som A-tjenesteydelser. Baggrunden for ændringerne er, at Kommissionen finder, at en del af de hidtidige B-tjenesteydelser som fx hotel- og restaurationsvirksomhed og juridiske tjenesteydelser har større grænseoverskridende interesse end hidtil antaget.

”Værktøjskasse”-fremgangsmåde: Medlemsstaternes udbudssystem skal i forlængelse af tidligere give adgang til to grundlæggende former for udbud, offentligt og begrænset udbud. Som noget nyt indføres mulighed for at anvende innovationspartnerskaber, der er en ny udbudsprocedure til innovative indkøb, og der gives øget adgang til udbud med forhandling og konkurrencepræget dialog, dog fortsat kun under visse begrænsninger. Udbud med forhandling med forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse må således kun bruges, når den åbne eller begrænsede procedure ikke fører til tilfredsstillende resultater. Samtidig må konkurrencepræget dialog kun anvendes, når offentlige ordregivere ikke er i stand til at definere deres behov eller markedets løsninger teknisk, finansielt eller retsligt.

Offentlige ordregivere vil fortsat have adgang til 6 særlige indkøbsteknikker og redskaber, der er særligt målrettet sammenslutning af offentlige indkøb:

- rammeaftaler
- dynamiske indkøbssystemer
- elektroniske auktioner
- elektroniske kataloger
- indkøbscentraler
- fælles udbud

I forhold til de gældende udbudsdirektiver er disse redskaber ændret og præciseret med henblik på at fremme elektronisk udbud.

Lettere regime for sub-centrale offentlige ordregivere: Forslaget indeholder som noget nyt særlige regler for alle ordregivende myndigheder under det statslige niveau, såsom lokale og regionale offentlige myndigheder som fx danske kommuner og regioner. Disse ordregivere må anvende vejledende forhåndsmeddelelse som instrument til offentliggørelse af en kontrakt. Hvis de gør brug af denne mulighed, behøver de ikke at offentliggøre en udbudsbekendtgørelse, når udbudsproceduren senere igangsættes. De får også mulighed for at sætte visse tidsfrister efter aftale med deltagerne i udbudsprocessen.

Fremme af elektronisk udbud: Forslaget sigter mod at hjælpe medlemsstaterne med at overgå til elektronisk udbud og mod at gøre leverandørerne bedre i stand til at deltage i elektroniske udbudsprocesser på tværs af det indre marked. Til dette formål indfører forslaget obligatorisk elektronisk indsendelse af udbudsbekendtgørelser, obligatorisk elektronisk tilgængelighed af udbudsmaterialet og obligatorisk overgang til fuld elektronisk kommunikation for alle udbudsprocedurer inden for en overgangsperiode på to år. Forslaget strømliner også reglerne for dynamiske indkøbssystemer og elektroniske kataloger.

Modernisering af procedureerne: Forslaget indeholder en række ændringer, der skal gøre tildelingsproceduren mere fleksibel og brugervenlig. Tidsfrister for deltagelse og tilbudsafgivning er fx forkortet, og sondringen mellem udvælgelse og tildeling af kontrakten, der tidligere har været en stor kilde til fejl under udbudsprocessen, er blevet mere fleksibel og tillader nu ordregivende myndigheder at vælge at afslutte tildelingsbeslutningen før udvælgelsesbeslutningen. Herudover præciseres det, at ordregivende myndigheder har mulighed for at tage hensyn til medarbejderes erfaring ved tildeling af en kontrakt.

Udelukkelsesgrundene for ansøgere og tilbudsgivere er blevet revideret og præciseret. Ordregivende myndigheder får med forslaget mulighed for at udelukke økonomiske operatører, der har leveret væsentlig og gennemgående mangelfuld opfyldelse af tidligere kontrakter. Forslaget medfører også mulighed for, at økonomiske operatører kan rense deres navn i forhold til udelukkelsesgrunde, der tidligere har fundet anvendelse over for operatøren.

Forslaget indeholder også en bestemmelse, der fastsætter regler om adgangen til at foretage ændringer i kontrakter i deres løbetid. Regler herom indgår ikke i det nuværende direktiv, men er fastlagt gennem praksis fra EU-Domstolen. Direktivforslaget går på visse punkter videre end de krav, der fremgår af EU-Domstolens praksis, fx ved at indføre en regel om, at ændringer under 5 pct., når ændringens værdi kan udtrykkes i pengeværdi, ikke udgør en væsentlig ændring.

Ad. 2) Strategisk anvendelse af offentligt udbud

Strategisk anvendelse af offentligt udbud handler om at give de nødvendige redskaber til offentlige ordregivere med henblik på at gøre disse i stand til at bidrage til opnåelsen af målene i Europa 2020-strategien ved at anvende deres køberkraft til at indkøbe produkter og tjenesteydelser, der bidrager til innovation og miljøbeskyttelse, samt forbedring af beskæftigelsen og social inddragelse.

Livscyklusomkostninger: Forslaget indfører, at den ordregivende myndighed kan tage højde for livscyklusomkostninger ved fastsættelse af hvilket tilbud, der har den laveste pris. Livscyklusomkostninger er en vurdering af både interne omkostninger, såsom energiforbrug, vedligeholdelsesomkostninger og genanvendelsesomkostninger, og eksterne miljøomkostninger direkte knyttet til produktets livscyklus. Når der på et senere tidspunkt udvikles en fælles EU-metodologi for beregningen af livscyklusomkostninger, er ordregivende myndigheder forpligtede til at anvende denne.

Produktionsprocessen: Ordregivende myndigheder får mulighed for at tage hensyn til alle faktorer direkte forbundet med produktionsprocessen i vurderingen af, hvilket tilbud der er økonomisk mest fordelagtigt. Dette inkludere

rer fx ansættelsen af handicappede i produktionsprocessen. Der gives fortsat ikke mulighed for at stille generelle krav til virksomhedernes ansvar.

Mærker: I forslaget er der lagt op til, at myndigheder fremadrettet får mulighed for at kræve, at det ønskede produkt er forsynet med et særligt mærke, fx miljømærket ”blomsten”. Der er knyttet visse krav hertil, bl.a. at kravene til mærket kun angår karakteristika som er knyttet til kontraktens genstand og er passende til at definere produktets karakteristika. Det angives samtidig, at ordregivende myndigheder skal acceptere alle tilsvarende mærker, eller bevis for at mærkets krav er opfyldt, hvilket reducerer tiltagets bidrag til forenkling af regelsættet..

Udelukkelse fra udbudsprocessen som følge af overtrædelse af miljø-, social- eller arbejdslovgivning: Forslaget indfører mulighed for, at ordregivende myndigheder kan udelukke økonomiske operatører fra udbudsproceduren, hvis operatøren har gjort sig skyldig i overtrædelse af EU-lov på miljø-, social- eller arbejdsområdet. Derudover vil ordregivende myndigheder fremadrettet være forpligtet til at afvise tilbud, der er ”unormalt lave” som følge af manglende overholdelse af sådan lovgivning. Den ordregivende myndigheds vurdering vil formentlig kunne påklages.

Sociale tjenesteydelser: Sociale tjenesteydelser har meget begrænset grænseoverskridende interesse. Medlemsstaterne får derfor med forslaget stor frihed til at organisere sig med hensyn til valg af leverandør. Tærskelværdien for disse tjenesteydelser hæves således til 500.000 euro, og procedurer for tildeling af denne type kontrakter bliver kun underlagt forpligtelse til overholdelse af principperne ligebehandling og gennemsigtighed. Kontrakter under tærskelværdien antages ikke at have grænseoverskridende effekt og vil således falde uden for EU-rettens anvendelsesområde.

Innovation: Forslaget indfører en ny procedure ved navn ”innovationspartnerskab”. Proceduren giver mulighed for udvikling og efterfølgende køb af nye, innovative produkter, tjenesteydelser og bygge/anlæg, såfremt de kan leveres til den aftalte ydeevne og omkostninger. Forslaget indfører også forenkling af proceduren konkurrencepræget dialog og fremmer fælles udbud på tværs af grænserne.

Ad. 3) Bedre adgang til markedet for små og mellemstore virksomheder

Forenkling af krav til dokumentation: Forslaget indfører obligatorisk accept af tro og love-erklæringer til indledende dokumentation i udvælgelsen af ansøgere og tilbudsgivere. Den faktiske dokumentation vil desuden med forslaget udgøre et standardiseret dokument, ”Det Europæiske Udbudspas”, der vil fungere som bevismiddel for fraværet af en udelukkelsesgrund for den pågældende økonomiske operatør.

Opdeling af kontrakter: Ordregivende myndigheder vil med forslaget blive opfordret til at opdele offentlige kontrakter i mindre homogene eller hetero-

gene dele for at gøre kontrakterne mere tilgængelige for små og mellemstore virksomheder. For kontrakter over tærskelværdierne og ikke mindre end 500.000 euro skal den ordregivende myndighed give en begrundelse i udbudsbekendtgørelsen eller i invitationen til at ansøge om deltagelse, hvis den vælger ikke at opdele kontrakten i mindre dele. Begrundelsen skal være specifik og må forventes at kunne påklages.

Begrænsninger i kravene til deltagelse: Forslaget indfører en bestemmelse om, at krav til deltagernes omsætning ikke må overstige 3 gange kontraktens værdi, medmindre særlige grunde taler herfor. Herudover skal krav, der stilles til deltagelsen for sammenslutninger af virksomheder være objektivt begrundede og proportionale.

Direkte betaling til underleverandører: Medlemsstater kan indføre mulighed for underleverandører at bede om direkte betaling fra den ordregivende myndighed for varer, tjenesteydelser og bygge/anlægsarbejde leveret til hovedleverandøren.

Ad. 4) Sunde procedurer

Da den offentlige og den private sektor er i så tæt kontakt i forbindelse med udbudsprocedurer, og da der er store finansielle interesser på spil, udgør offentligt udbud et risikoområde for usund forretningspraksis såsom interessekonflikter, favorisering og korrupsion. Forslaget forsøger at modarbejde dette ved at indføre bestemmelser til sikring mod netop dette.

Bl.a. indføres en bestemmelse, der forpligter medlemslande til at indføre regler, der effektivt identificerer og umiddelbart råder bod på interessekonflikter, der opstår i løbet af udbudsprocedurer underlagt dette direktiv.

Herudover indføres en bestemmelse, der forpligter ansøgere og tilbudsgivere til ved begyndelsen af en udbudsprocedure at indgive en erklæring på tro og love om, at de ikke har og heller ikke vil:

- a. Yde indflydelse på beslutningsproceduren for den ordregivende myndighed eller opnå fortrolig information, der kan medføre utilsigtede fordele
- b. Indgå konkurrenceforvridende aftaler med andre ansøgere og tilbudsgivere
- c. Forsætligt give vildledende information, der kan have afgørende betydning for beslutningerne vedrørende udelukkelse, udvælgelse eller tildeling.

Ad. 5) Tilsyn

Nationale overvågningsenheder: Forslaget pålægger medlemsstaterne at designere en uafhængig enhed med ansvar for overvågning af implementering og overholdelse af udbudsdirektiverne.

Videnscentre: Forslaget pålægger medlemsstaterne at tilbyde støtte i form af juridisk og økonomisk vejledning, generel vejledning, uddannelse og assistance i forberedelserne af udførelsen af udbudsprocedurer. Ordregivende myndigheder pålægges herudover at indsende kopi af indgåede kontrakter af en vis værdi til den nationale overvågningsenhed, som så er i stand til at undersøge disse med henblik på at opdage mistænksomme tendenser.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om forslaget.

Forslaget vil blive behandlet i Europa-Parlamentets udvalg for det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO).

IMCO har tidligere udarbejdet en rapport, hvori Europa-Parlamentet giver udtryk for dets holdning til Kommissionens grønbogshøring om modernisering af udbudsreglerne.

Europa-Parlamentet udtaler i rapporten, at der er behov for en revision af udbudsreglerne og opfordrer Kommissionen til væsentligt at forenkle og konsolidere reglerne, samt at præcisere reglerne blandt andet vedrørende anvendelsesområde og definitioner. Europa-Parlamentet understreger samtidig nødvendigheden af at indføre elektronisk udbud og at reglerne i højere grad bør opfordre til bæredygtige offentlige indkøb.

Herudover bør udbudsreglerne forenkles så små og mellemstore virksomheder får lettere adgang til markedet for offentlige kontrakter. Europa-Parlamentet støtter således indførelsen af et ”udbudspas”, der skal udgøre standardiseret dokumentation af den pågældende leverandørs egnethed, samt brug af tro og love-erklæringer som indikativ dokumentation for leverandørens egnethed og finansielle/tekniske formåen.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at nærhedsprincippet finder anvendelse, idet forslaget til direktiv ikke falder under EU's eksklusive kompetence.

Kommissionen anfører i forlængelse heraf, at formålet med direktivforslaget ikke kan opnås af medlemsstaterne af følgende grunde:

Koordinationen af udbudsprocedurer har vist sig at være et vigtigt redskab for opnåelsen af et indre marked for offentligt udbud ved at sikre effektiv og lige adgang til offentlige kontrakter for økonomiske operatører på tværs af det indre marked. Erfaring med direktiv 2004/17/EF og direktiv 2004/18/EF og de tidligere generationer af udbudsdirektiver har vist, at fælles europæiske udbudsprocedurer medfører gennemsigtighed og objektivitet i offentligt udbud, hvilket resulterer i væsentlige besparelser og forbedrede løsninger til

fordel for medlemsstaternes myndigheder og, i sidste ende, den europæiske skatteborger.

Dette mål kunne ikke nås i tilstrækkelig grad ved hjælp af tiltag fra medlemsstater og ville nødvendigvis resultere i divergerende krav og muligvis modsatte procedurekrav, der øger kompleksiteten af reguleringen og udgør uønskede hindringer for handel på tværs af grænserne.

Forslaget er efter Kommissionens vurdering derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering.

6. Gældende dansk ret

Det nugældende udbudsdirektiv nr. 2004/18/EF, som dette forslag vil erstatte, er implementeret ved bekendtgørelse nr. 712 af den 15. juni 2011 med senere ændring ved bekendtgørelse nr. 985 af den 17. august 2011. Bekendtgørelserne har hjemmel i Lovbekendtgørelse nr. 600 af den 30. juni 1992.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil få lovgivningsmæssige konsekvenser, idet et nyt udbudsdirektiv vil skulle implementeres i dansk ret.

Forslaget forventes at have statsfinansielle konsekvenser som følge af direktivets krav om oprettelse af en uafhængig enhed ansvarlig for tilsyn og koordinering af implementering af direktivet, herunder krav om offentliggørelse af en årlig rapport om blandt andet succesraten for små og mellemstore virksomheder i offentlige udbud, udbredelsen af grønne indkøb, fremme af innovation i offentligt udbud og social inddragelse og krav om vejledning til ordregivende myndigheder om forberedelse og udførelse af offentlige udbud. Omfanget af de statsfinansielle konsekvenser skal afklares yderligere.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget til nyt udbudsdirektiv forventes generelt ikke at få administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vil forventeligt medføre en række administrative lettelser for virksomheder, der leverer til det offentlige, herunder færre transaktionsomkostninger forbundet med udarbejdelsen af tilbud på offentlige kontrakter, lettelser i forhold til at dokumentere egnethed og lettelser i forhold til at dokumentere teknisk og finansiel formåen.

10. Høring

Forslaget har været i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 11. januar 2012.

Følgende organisationer har afgivet bemærkninger til udbudsdirektiverne: Advokatsamfundet, Akademikernes Centraladministration (AC), BAT-kartellet, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Standard, Danske ARK, Danske Regioner, DI, FTF, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen (IDA), IT-Branchen, KL, Landbrug & Fødevarer, LO, Offentligt Ansattes Organisationer (OAO) og Tekniq.

Nedenfor gennemgås de dele af høringssvarene, som indeholder væsentlige bemærkninger til forslagens indhold:

Generelle bemærkninger:

Organisationerne bemærker generelt, at udbudsprocessen ikke simplificeres og forenkles med det nye udbudsdirektiv. Organisationerne finder, at der stadig er tale om et ret kompliceret regelsæt og at en markant ændring af teksten i direktivet gør rækkevidden af retspraksis usikker. Der skabes efter deres opfattelse uklarhed om reglernes fortolkning. Endvidere medfører en række nye krav i direktivet som fx krav om begrundelse for, at en kontrakt ikke opdeles i delkontrakter, at udbudsprocessen ikke er blevet mere enkel.

Organisationerne støtter generelt forslagene, der skal lette små og mellemstore virksomheders adgang til deltagelse i offentlige udbud. En del mener dog, at der generelt kan gøres mere for at lette små og mellemstore virksomheders adgang. Bl.a. bemærker IDA, at der gode erfaringer med i USA, at en vis del af de offentlige indkøb skal gå til små og mellemstore virksomheder.

Organisationerne støtter generelt udbudsdirektivernes målsætning om at anvende offentlige indkøb til fremme af samfundsmæssige mål som innovation, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og beskæftigelse.

Landbrug & Fødevarer bemærker dog, at målsætningen efter deres opfattelse ikke er forenelig med målsætningen om at simplificere og effektivisere udbudsreglerne, idet strategiske indkøb indebærer yderligere markante byrder for de private virksomheder i form af fx omkostninger til dokumentation (fx vedr. miljø, ressource- og energieffektivitet) og certificering.

Artikel 4-6: Tærskelværdierne

Danske ARK, Dansk Erhverv, FTF, Håndværksrådet og IT-Branchen mener, at tærskelværdierne skal hæves. De bemærker bl.a. som begrundelse, at en højere tærskelværdi bedre vil sikre, at transaktionsomkostningerne ved at gennemføre udbud står mål med den opgavesum, der konkurrenceudsættes. Endvidere bemærker de, at andelen af udenlandske deltagere i udbud ved små overskridelser af tærskelværdien er meget begrænset.

Landbrug & Fødevarer vil ikke afvise at tærskelværdierne hæves. Det er dog væsentligt, at der er en ensartet anvendelse af konkurrence- og udbudsretlige regler på tværs i Europa og at adgangen for små og mellemstore virksomheder til at løse offentlige opgaver forbedres.

DI er tilfredse med, at tærskelværdierne ikke er ændret.

Artikel 7-11: Undtagelser fra udbudsdirektivet

IDA bemærker i lyset af EU-domstolens dom C-271/08, at det er vigtigt, at udbudsdirektivet ikke rejser tvivl om, at en offentlig myndighed kan indgå en sædvanlig kollektiv overenskomst med en faglig organisation som eksempelvis etablerer en bestemt pensionsordning for de ansatte uden først at gennemføre en udbudsrunde.

Danske Regioner udtrykker bekymring for, om anvendelsesområdet vedrørende tjenesteydelser om forskning og udvikling er udvidet, således at flere opgaver skal konkurrenceudsættes.

Artikel 19: Elektronisk kommunikation

AC, Dansk Erhverv, DI, Håndværksrådet og Landbrug & Fødevarer bemærker, at forslagene er positive.

Artikel 21: Interessekonflikter

Danske ARK mener, at bestemmelsen pålægger tilbudsgiverne endnu mere bureaukrati i forbindelse med tilbudsafgivelsen og strider imod ønsket om en mere forenklet og fleksibel udbudsprocedure. Samtidig vil nytteværdien af sådanne erklæringer være begrænset, fordi dem der vil omgå reglerne gør det alligevel.

Danske Regioner mener, at det er positivt, at der indføres krav om nationale effektive habilitetsregler, men at bestemmelsen er for vidtgående og ude af proportioner med formålet i udbudsdirektivet. Særligt artikel 21, stk. 3 er for vidtgående.

Artikel 22: Ulovlige handlemåder

Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske ARK, Danske Regioner og Tekniq mener, at bestemmelse er unødvendig og bureaukratisk, og at den derfor bør udgå.

Artikel 24-30: Udbudsformer

Decentrale enheder

DI og OAQ mener, at der ikke skal være særlige regler for decentrale enheder, idet blot vil øge regelsættets kompleksitet.

Tidsfrister

Dansk Erhverv, Danske ARK, DI og IT-Branchen mener, at tidsfristerne skal føres tilbage til de nuværende frister. Danske ARK bemærker, at artikel 45 ikke løser problemet, men blot skaber mere uklarhed.

Håndværksrådet bemærker, at det er uforstående at tilbudsperioden kan forkortes med 5 dage, hvis tilbud kan afgives elektronisk. Særligt fordi forsendelsestiden for et almindeligt brev ikke er mere end to dage. Såfremt det overhovedet skal være muligt at forkorte tilbudsperioden, bør forkortelsen ikke overstige den almindelige forsendelsestid for et almindeligt brev.

Håndværksrådet bemærker dog, at det er positivt, at kontraktens kompleksitet skal tages i betragtning, når den endelige tidsfrist skal fastsættes, jf. artikel 45.

Håndværksrådet bemærker herudover, at direktivet bør fastsætte let anvendelige regler for forlængelse af tilbudsperioden, hvis der udsendes rettelsesblade sent i forløbet.

KL er positiv over for den generelle nedjustering af de forskellige tidsfrister, men foreslår at der indføres differentierede tidsfrister alt efter kategorien af indkøb snarere end valg af udbudsprocedure.

Danske Regioner er positiv over for de nye tidsfrister.

Nye procedureformer

Dansk Byggeri, Danske ARK, DI, Håndværksrådet, OA og Tekniq er skeptiske over for forslaget om at udvide adgangen til brug af udbud med forhandling og konkurrencepræget dialog, idet de er mindre gennemsigtige end de traditionelle udbudsformer, og idet de indebærer store omkostninger for virksomhederne.

Danske Regioner, IDA og Landbrug & Fødevarer er positive over for de nye procedureformer og at der åbnes op for mere dialog og fleksibilitet i processen.

Dansk Erhverv, Danske Regioner, IT-Branchen og KL mener, at der skal åbnes op for generel anvendelse af konkurrencepræget dialog og udbud med forhandling.

Dansk Byggeri og Tekniq bemærker, at ved udbud af totalentreprisekontrakt vil det fremadrettet som hovedregel være muligt at anvende procedureformerne "konkurrencepræget fremgangsmåde med forhandling" og "konkurrencepræget dialog". Det vil få antallet af totalentrepriser til at stige, og vil direkte modarbejde Kommissionens forslag om, at udbydere skal overveje ikke at udbyde i totalentreprise men i opdelt entrepriser.

Dansk Erhverv og Danske Regioner opfordrer til, at de begrænsninger i artikel 27, stk. 3 til at ændre i de tekniske specifikationer under forhandling, fjernes.

Dansk Byggeri bemærker, at offentlige udbydere, som er underlagt en økonomisk ramme, ofte stiller så store tekniske krav i udbuddet, at de med sikkerhed modtager bud, der alle er over den givne økonomiske ramme. De annullerer herefter udbuddet, og genudbyder kontrakten ved udbud med forhandling. De foreslår derfor, at forhandling ikke skal være tilladt, hvor alle tilbud ligger over rammebeløbet.

Dansk Erhverv, Danske Regioner, DI, FTF og Landbrug & Fødevarer er positive over for initiativet om innovationspartnerskaber. En del mener dog, at bestemmelsen er uklar. Endvidere er Landbrug & Fødevarer bekymrede for, om partnerskaberne resulterer i lukkede klubber, som nye virksomheder ikke kan træde ind i.

Danske Regioner mener, at udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse også bør kunne anvendes, når proceduren må aflyses pga. manglende konkurrence. Endvidere bemærker de, at det bør præciseres, at ordregiver kan invitere alle økonomiske operatører til forhandling, og ikke kun alle egnede, og proceduren bør også kunne anvendes på varekøb inden for sundhedsområdet.

Artikel 31-35: Udbudsteknikker og -instrumenter

Dansk Erhverv, DI og KL mener, at brugen af rammeaftaler skal være mere fleksibel, og at der frit skal kunne vælges mellem direkte tildeling og mini-udbud i samme rammeaftale.

DI mener endvidere, at ansvarsforholdet mellem centrale indkøbsorganisationer og ordregivende myndighed bør være klar og tydelig. Som udgangspunkt må den centrale indkøbsorganisation bære ansvaret for, om udbudspligten er løftet. DI opfordrer til at tydeliggøre denne ansvarsfordeling i direktivet.

Artikel 39: Teknisk Dialog

Dansk Erhverv, Danske ARK og DI er positive over for bestemmelsen om teknisk dialog, som præciserer grænserne for den rådgivning, en ordregivende myndighed kan modtage fra potentielle tilbudsgivere på markedet uden at medføre, at konkurrencen forhindres eller overtrædelse af ligebehandlingsprincippet. Danske Regioner mener, at bestemmelsen er overflødig.

Artikel 40: Tekniske specifikationer

AC mener, at tilbudsgiverne skal have mulighed for at afvige de tekniske specifikationer, den offentlige myndighed har fastlagt, for derved at give mulighed for nye og innovative løsninger og fjerne fokus fra en favorisering af lavrisikoløsninger.

Danske ARK bemærker, at det er uheldigt, at udbudsreglerne ikke giver mulighed for at indkøbe arbejder eller varer ud fra designmæssig høj kvalitet,

som følge af at det ikke er tilladt at henvise til bestemte navngivne produkter.

Artikel 41-42: Mærkning og certificering

Dansk Standard, Danske ARK, Danske Regioner og DI er positive over for artikel 41 om mærkning.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at anvendelsen af miljømærker på produktgrupper varierer medlemsstaterne i mellem. Fx påtænker Sverige at introducere det nordiske miljømærke Svanen på fødevarer, mens Danmark er modstander af dette. Hvor der i et svensk udbud så vil kunne stilles krav om svanemærkning af fødevarer vil det således skabe barrierer for udenlandsk deltagelse på markedet.

Dansk Standard bemærker, at det er et problem, at der stilles krav til, at mærkningen kun inkluderer karakteristika, der er direkte knyttet til udbuddets emne. Det vil betyde, at man vil kunne argumentere mod anvendelsen af fx Svanen og Blomsten i forbindelse med fx udbud af rengøring, fordi mærkerne også inkluderer miljøledelsessystemer hos rengøringselskabet. De foreslår derfor, at det fremgår af direktivet, at mærkningskarakteristika *primært* skal være knyttet til udbuddets emne.

Dansk Standard bemærker endvidere, at det er et problem, at virksomheder der ikke har miljømærkede produkter, og som derfor skal dokumentere på anden vis, at de lever op til kravene for et miljømærke, ikke bliver afkrævet anden dokumentation end at de selv erklærer, at de lever op til kravene for et miljømærke. Dette gør de imidlertid i langt de fleste tilfælde ikke. Da det er en ressourcekrævende proces, der kræver detaljeret miljø- og produktfaglig viden, at indhente dokumentation for opfyldelse af miljøkravene, er Dansk Standard skeptisk over for, at det er muligt at dokumentere opfyldelse af miljømærkningskravene på anden måde end ved fremvisning af miljømærke. Potentielt foreslår de, at muligheden for at kræve mærkning begrænses til produktområder, hvor der er et bredt udvalg af mærkede produkter.

Dansk Standard bemærker herudover, at det er problematisk, at direktivet opererer med begrebet ”equivalent labels”, idet det er meget svært at finde to mærker, der er totalt identiske. Dansk Standard foreslår derfor, at sætningen om ækvivalente mærker udelades.

Artikel 43: Alternative tilbud

Danske Regioner finder det positivt, at alternative tilbud også kan tages i betragtning ved tildelingskriteriet laveste pris.

Artikel 44: Opdeling i delaftaler

Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Tekniq er positive over for bestemmelsen om, at ordregiver skal opdele kontrakten i delaftaler. Dansk Erhverv mener endda, at direktivforslagets artikel om opdeling af kontrakten i min-

dre dele bør udformes som en generel forpligtelse, idet effekten af bestemmelsen ellers vil udeblive.

Advokatsamfundet bemærker, at grænseværdien for udbud af delydelser synes at være sat noget lavt.

Danske ARK og DI er negative over for bestemmelsen.

KL anser det for at være en unødvendig administrativ byrde at pålægge udbydere en begrundelsespligt, hvis det vælges ikke at opdele en kontrakt.

Håndværksrådet er åben over for reglen om, at der kan indleveres tilbud på hoved- eller storentrepriser, hvor opgaven er udbudt i fagentreprise, og at ordregiver kan tildele kontrakten til den eller de tilbudsgivere, som samlet set afgiver de billigste tilbud, uanset om de ikke nødvendigvis har afgivet de billigste tilbud på de enkelte fagentrepriser. Dansk Byggeri er ikke positiv heroverfor.

Artikel 46: Forhåndsmeddelelse

Danske Regioner anser det som en øget administrativ byrde, at forhåndsmeddelelser nu skal indberettes uanset om disse bliver offentliggjort i køberprofil.

Artikel 54: Generelle principper ved udvælgelse

LO bemærker, at det bør fremgå af udbudsdirektivet, at ordregivende myndigheder efter stk. 2 kan afvise tilbud, der ikke opfylder ILO-konvention nr. 94 om offentlige udbud.

Håndværksrådet bemærker, at de er tilfredse med, at stk. 2 giver adgang til at kassere tilbud, selvom de er lavest, hvis virksomheden ikke overholder miljøregler, arbejdsretlige regler og sociale vilkår.

Artikel 55: Udelukkelsesgrunde

Danske Regioner og Håndværksrådet er positive over for muligheden for at udelukke ansøgere og tilbudsgivere på baggrund af tidligere dårlige erfaringer. Danske Regioner savner dog en mulighed for at lægge vægt på andres dårlige erfaringer, såsom naboregioner eller lignende.

DI og Håndværksrådet er positive over for muligheden for selvrenselse ("self-cleaning").

Artikel 56: Udvalgelseskriterier

OAO hilser præciseringerne velkommen, herunder muligheden for at tage hensyn til produktionsforhold og medarbejdernes kvalifikationer mv. samt muligheden for at henvise til aftaler, konventioner og lovgivning. Det er dog en alvorlig fejl, at ILO-konvention 94 vedrørende arbejdsklausuler ved udbud ikke er nævnt. IDA bemærker, at det skal være muligt i udbudsmateria-

let at stille krav om overholdelse af sædvanligt gældende overenskomster i arbejdslandet.

Dansk Byggeri, Danske Erhverv, Danske ARK, DI, Håndværksrådet og Tekniq er positive over for bestemmelsen om loft over kravet til omsætning. Tekniq foreslår dog, at de tre gange kontraktværdien nedsættes til to.

Danske ARK, DI og Håndværksrådet finder det positivt med en udtømmende liste over udvælgelseskrav.

Håndværksrådet efterspørger et regime i udbudsdirektiverne i stil med den danske bekendtgørelse 712 af 15. juni 2011, der åbner op for en smidigere behandling af mindre formelle fejl, der ikke påvirker bedømmelsen af tilbuddet eller den interne rækkefølge af tilbuddene.

Danske Regioner mener, at der bør sikres mulighed for at den ordregivende myndighed får hjemmel til at foretage en helhedsvurdering af tilbudsgiverne med henblik på at skabe den størst mulige konkurrence i stedet for at opstille objektive kriterier, der oftest tilgodeser større virksomheder.

Artikel 57: Tro og loveerklæringer

Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske ARK, Danske Regioner, DI og Tekniq bemærker, at de er positive over for, at ansøgere ved tro og loveerklæring kan dokumentere deres finansielle, økonomiske og tekniske formåen.

DI og Håndværksrådet bemærker, at de er tilfredse med, at dokumenter, der allerede er fremsendt til myndighederne en gang inden for de sidste 4 år, ikke kan kræves genfremsendt af virksomheden, hvis dokumenterne stadig er gyldige. Danske Regioner anser bestemmelsen for problematisk og vanskelig at administrere i praksis.

Danske Regioner bemærker, at artikel 57, stk. 2, 2. afsnit bør ændres, således at det ikke er en pligt for ordregiver at indhente oplysningerne fra det vindende tilbud.

Artikel 58-59: e-Certis og EU-Passport

Danske Erhverv og DI er generelt positive over for bestemmelsen om EU-passport. Danske Regioner er ikke positiv over for bestemmelsen.

Danske Regioner finder det hæmmende for fleksibiliteten, at det kræves, at der ikke må efterspørges andre certifikater eller anden form for dokumentation end dem som ligger i e-Certis.

Artikel 61: Kvalitets- og miljøstandarder

Dansk Standard bemærker, at i alle tjeneste- og servicekontrakter er det naturligt at opstille kvalifikationskrav eller krav til "technical and professional ability". De miljørelaterede kvalifikationskrav bør naturligvis kunne doku-

menteres med et miljømærke og dermed kommer alle miljømærkningens krav (bortset fra kravet om korrekt miljømarkedsføring) i anvendelse. Dansk Standard foreslår derfor en konkret teksttilføjelse i stk. 2, 3. pkt.

Artikel 64: Prækvalifikation

Danske ARK bemærker, at en måde at støtte små og mellemstore virksomheder på kan være at åbne udtrykkeligt op for i direktivet, at en ordregiver kan prækvalificere et bredere felt af tilbudsgivere fx bestående af store, mellemstore og små virksomheder og eventuelt også et felt bestående af uerfarne og erfarne tilbudsgivere.

KL mener, at den offentlige udbyder ved begrænset udbud som minimum skal kunne udvælge 3 og ikke som foreslået 5 tilbudsgivere.

Danske Regioner ønsker, at krav om minimum 5 deltagere ved begrænset udbud og 3 ved andre procedurer fjernes, således at der kun er krav om at konkurrencen bibeholdes. Dette giver større fleksibilitet.

Artikel 66-67: Tildelingskriterier

Danske Regioner ønsker at bevare det nuværende direktivs formulering af tildelingskriterier.

BAT-kartellet anfører, at tildelingskriteriet ”laveste pris” bør erstattes af ”det kvalitetsmæssigt og bæredygtigt mest fordelagtige tilbud”, idet kontrakter vundet på denne baggrund ofte resulterer i socialt bedrageri, lovbrud, dårlig kvalitet, unfair konkurrence, lav produktivitet mv., hvilket driver omkostningerne op enten under udførelsen eller efter færdiggørelsen af arbejdet.

Dansk Byggeri og Tekniq foreslår, at tilbuddene skal vurderes på alle andre kriterier end pris, inden prisen vurderes, og det økonomisk mest fordelagtige tilbud findes, idet det er alt for let at regne baglæns og manipulere produktet af vægt og point på de øvrige tildelingskriterier, hvis man har et specifikt ønske om, hvem kontrakten skal overdrages til.

Af hensyn til gennemsigtigheden foreslår Dansk Byggeri og Tekniq, at det ikke kun er et krav at tildelingskriterierne vægtes, men at også forudsætningerne for pointgivning anføres.

Dansk Byggeri, Danske ARK og Tekniq bemærker, at det er et problem, at der ikke kan lægges vægt på erfaring ved udbud af bygge- og anlægsopgaver. Danske ARK bemærker endvidere, at det er problematisk, at udskiftning af medarbejdere kun kan ske med ordregivers tilladelse.

Dansk Erhverv, DI og Håndværksrådet bemærker, at de er positive over for livscyklusomkostninger. Håndværksrådet er dog bekymret for, at kravene til virksomhedernes dokumentation af de forskellige oplysninger vil blive så

kompliceret og byrdefuldt, at det kan afholde mange – især mindre – virksomheder fra at byde.

Landbrug & Fødevarer finder det uhensigtsmæssigt, at brugen af livscyklusomkostninger introduceres, uden at der foreligger en harmoniseret metode på EU-niveau.

Dansk Byggeri og Tekniq er negative over for brugen af sociale og miljømæssige kriterier, da disse forhold er for vigtige til at blive konkurrenceudsat. AC er derimod positiv heroverfor.

KL mener, at der bør tilføjes sociale forhold til listen over tildelingskriterier, så det fremgår, at man kan vælge at vægte integrering, forebyggelse og fastholdelse på arbejdsmarkedet i tildelingen af en kontrakt, såfremt det har tilknytning til den udbudte opgave.

Artikel 69: Unormalt lave tilbud

Håndværksrådet finder det positivt, at der bliver fastsat klare retningslinjer for hvornår et tilbud anses for at være unormalt lavt. Danske Regioner ønsker derimod at bevare det nuværende direktivs formulering, eller alternativt at forhøje satserne i bestemmelsen.

DI mener ikke, at der bør fastsættes nogen grænse for antallet af indkomne tilbud for at unormalt lave bud kan identificeres.

Artikel 70: Kontraktvilkår

BAT-kartellet og LO bemærker, at det bør fremgå af direktivet, at medlemsstaterne kan anvende kontraktklausuler, der indeholder bestemmelser om overholdelse af bl.a. kollektive overenskomster og om lighed mellem arbejderne mht. løn, arbejdsvilkår, social beskyttelse mv. De ordregivende myndigheder skal endvidere pålægges at beskrive de minimumsrettigheder for løn og arbejdsvilkår mv., som de bydende skal kunne garantere.

LO bemærker, at direktivet ikke nævner, hvilke sociale og miljømæssige hensyn der kan varetages. De anbefaler derfor, at den præcise opregning af hensyn, der er beskrevet i Kommissionens vejledning fra oktober 2010 om udbudsdirektivet ("Sociale hensyn ved indkøb, En vejledning i mulighederne for at tage sociale hensyn ved offentlige indkøb") medtages i direktivet.

For så vidt angår tilbudsgivere fra 3. lande mener BAT-kartellet, at udbudsdirektiverne skal indeholde regler om, at ordregiverne skal pålægge tilbudsgiverne at overholde de stillede krav til sociale, miljømæssige og økonomiske standarder gennem hele kontraktens løbetid.

BAT-kartellet mener, at udbudsdirektivet skal indeholde regler, der pålægger de ordregivende myndigheder konkret at overveje muligheden for at stille sociale klausuler om beskæftigelse af praktikanter under uddannelse.

Artikel 71: Underleverandør

Håndværksrådet bakker op om forslaget om, at underentreprenører skal have mulighed for at få betaling direkte fra udbyder. Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Regioner og DI er negative over for bestemmelsen, og Dansk Byggeri mener, at hovedleverandøren skal kunne påberåbe sig underleverandørens ret til betaling.

BAT-kartellet efterlyser en reguleringsramme i direktivet, som stiller krav om, at hovedentreprenøren hæfter i tilfælde af socialt bedrageri fra underentreprenørens side. IT-Branchen mener ikke, at tilbudsgiveren skal kunne gøres ansvarlig for underleverandørers overholdelse af CSR-krav.

BAT-kartellet anfører, at udbudsdirektivet skal indeholde regler, der forbyder tilbudsgiverne at overdrage kontrakten til underleverandører for at undgå, at tilbudsgivere, der alene fungerer som mellemmand, afgiver tilbud.

LO fremhæver, at det er blevet almindeligt, at virksomheder (særligt vikar- og rekrutteringsbureauer), der fungerer som mellemmand, byder på offentlige kontrakter, og udliciterer opgaverne til enten midlertidigt ansatte eller til selvstændige firmaer. Danske Regioner mener, at det bør være muligt at kræve, at tilbudsgiver ikke anvender underleverandører for alle opgaver, og ikke kun kritiske opgaver, som forslaget lægger op til.

Artikel 72: Ændringer efter aftaleindgåelse

Dansk Byggeri og Danske Regioner mener, at satsen på 5 pct. for kontraktændringer er for lav.

Artikel 73: Ophævelse af kontrakt

Danske Regioner foreslår, at det præciseres, at en kontrakt kan opsiges med tilbagevirkende kraft.

Artikel 74-82: Sociale ydelser

DI er positiv over for ophævelsen af sondringen mellem A- og B-ydelser, da det bidrager til at sikre, at alle tjenesteydelser udbydes på ensartede vilkår. DI er imidlertid ikke enig i Kommissionens synspunkt om, at sociale tjenesteydelser har begrænset interesse for virksomheder på tværs af EU's landegrænser, og mener, at disse tjenesteydelser bør omfattes af de generelle udbudsprocedurer.

FTF, KL og OAO opfatter ophævelsen af opdelingen i bilag A- og B-ydelser som negativt, idet det indebærer øget regulering.

AC, Advokatsamfundet og Danske Regioner mener ikke, at sociale ydelser skal være omfattet af udbudsdirektivet.

Artikel 83-88: Governance

DI og OAO er positive over for reglerne om national tilsyn og overvågning. Dansk Erhverv bakker alene op om forslaget, såfremt artikel 84 i lande hvor

udbudssystemer er velfungerende, kan udmøntes på en måde der ikke fører til yderligere bureaukratisering.

DI er positiv over for oprettelsen af erfaringscentre. Det er dog vigtigt, at rådgivningen ikke forstyrrer konkurrencen på det private marked.

Danske ARK bemærker, at det er positivt, at der skal udarbejdes statistisk materiale.

OAO foreslår en øget åbenhed om de enkelte kontraktforhold via skærpede krav til den efterfølgende annoncering af kontraktindgåelse.

Danske Regioner opfatter artikel 83-88 som en forøgelse af den administrative byrde for de ordregivende myndigheder.

Advokatsamfundet er negativ over for bestemmelsen om individuelle rapporter, jf. artikel 85.

Advokatsamfundet er negativ over for bestemmelsen om indrapportering af kontrakter over 1 mio. euro. DI mener, at indrapporteringen skal være valgfri, idet det ikke vurderes at have særlig effekt i Danmark.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Hovedparten af medlemsstaterne ønsker et mere enkelt og fleksibelt regelsæt. Der er derfor bl.a. udbredt opbakning til at indføre udbud med forhandling som standardprocedure og til at udvide anvendelsesområdet for konkurrencepræget dialog. Der er dog blandt medlemsstaterne forskellige syn på, hvad forenkling af regelsættet indebærer. Nogle medlemsstater mener, at forenkling indebærer færre og mere simple bestemmelser, hvorimod andre mener, at forenkling indebærer forbedring af retssikkerheden ved at indføre flere og mere udførlige bestemmelser.

Der er generel opbakning blandt medlemsstaterne til at fremme brugen af elektronisk udbud. Der er dog divergerende holdninger til, hvordan det sikres, at de tekniske løsninger bliver tilgængelige for alle, så ingen virksomheder eller ordregivere herved udelukkes fra konkurrencen om offentlige opgaver.

I forhold til ophævelsen af sondringen mellem bilag A- og B-tjenesteydelser er flere medlemsstater bekymrede for at underlægge tjenesteydelser, der ikke reelt vurderes at have en grænseoverskridende interesse, for udbudsdirektivets procedureregler. Sådanne typer af tjenesteydelser er det ifølge disse medlemsstater mest hensigtsmæssigt at konkurrenceudsætte via nationale regler.

Der er bred støtte blandt medlemsstaterne til indførelse af muligheden for at anvende livscyklusomkostninger, men i mindre grad enighed om rækkevidden af en sådan mulighed og om metoden for beregning af denne type omkostninger.

Der er bred enighed blandt medlemsstaterne om, at afsnit IV om forvaltning er for vidtgående og vil medføre store administrative og statsfinansielle omkostninger for medlemsstaterne.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens tiltag til modernisering af udbuds-direktivet. Udbudsprocedurerne indebærer gennemsigtighed og objektivitet i forbindelse med indkøbet, hvilket resulterer i betydelige besparelser og bedre indkøb, der kommer medlemsstaternes myndigheder og i sidste ende de europæiske skatteydere til gode.

I forbindelse med forhandlingerne om forslaget i Rådet vil regeringen arbejde for et enkelt og fleksibelt regelsæt, der gør det muligt at opnå besparelser ved udbud, og samtidig rummer mulighed for at inddrage hensyn til innovation, miljøbeskyttelse og social ansvarlighed i forbindelse med offentlige indkøb.

Det er regeringens foreløbige holdning, at det er afgørende, at forslaget ikke er til hinder for fortsat anvendelse af arbejds klausuler i udbud.

Regeringens foreløbige holdning er at støtte større adgang til forhandling mellem parterne i udbudsprocessen, og at ordregivende myndigheder opnår frit valg med hensyn til anvendelsen af forhandlingsproceduren med forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.

Samtidig er det regeringens foreløbige holdning, at procedurerne skal forenkles, så både ordregivere og virksomheder opnår besparelser ved udbud.

Det er regeringens foreløbige holdning, at elektronisk udbud indeholder stort potentiale for forenkling og effektivisering af den praktiske gennemførelse af udbud.

Det er regeringens foreløbige holdning, at målsætningen om at sikre lettere adgang til offentlige kontrakter for små og mellemstore virksomheder er fornuftig.

Det er regeringens foreløbige holdning, at der i forhold til spørgsmålet om opdeling i bilag A- og B-tjenesteydelser er behov for nærmere analyse.

En nærmere stillingtagen til alle dele af forslaget kræver videre analyse henset til forslagets omfang og kompleksitet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.